

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมีมาตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 5 นับเนื่องมาถึงปัจจุบันก็เป็นเวลาร้อยกว่าปีเศษ ถ้านับการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยนั้นมีด้วยกันถึง 3 ครั้ง โดยครั้งนี้ไม่นับการแก้ไขเล็ก ๆ น้อย ๆ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในหมวด 14 มีบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวถึง 10 มาตราด้วยกัน คือ ตั้งแต่มาตรา 281 ถึง 290 และในหมวด 5 อีก 1 มาตรา คือ มาตรา 78 การที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นทางการหมวดหนึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเห็นถึงความสำคัญในการปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่ได้แสดงให้เห็นถึงการที่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ต่างก็มีสิทธิมีเสียงในการปกครองท้องถิ่นของตนเองในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, 2550 : 150)

ในการจัดระเบียบบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการกระจายอำนาจการบริหารจากการบริหารราชการส่วนกลางไปให้แก่ส่วนท้องถิ่นและในขณะเดียวกันการกระจายอำนาจบริหารดังกล่าว ต้องไม่ทำลายความเป็นเอกภาพของรัฐเดิวนั้นด้วย ซึ่งหมายความว่า การกระจายอำนาจดังกล่าวนี้ ต้องไม่ทำให้รัฐนั้นสูญเสียความเป็นรัฐเดี่ยวไปและไม่ทำให้การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นแตกแยกออกเป็น รัฐเล็กรัฐน้อย ซึ่งจะทำให้ความเป็นเอกภาพของรัฐนั้นเสียไป

มาตรา 281 วรรคสองบัญญัติว่า “ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิได้รับจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ....” และในมาตรา 282 บัญญัติว่า “การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมและจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้” เมื่อท้องถิ่นใดได้รับการจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 281 ที่กล่าวมาแล้วก็ตามในมาตรา 282

วรรคสอง บัญญัติว่า “ให้มีการกำหนดมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับการพัฒนาและประสิทธิภาพ ในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานโดยประชาชนเป็นหลัก” (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, 2550 : 150 – 156) เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, 2550 : 30) ได้บัญญัติไว้ในหมวดที่ 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 ข้อที่ (3) กระจายอำนาจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน สารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

ในหมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 283 วรรคแรกบัญญัติว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไป ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและยอมเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารการจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย” มาตรา 289 วรรคแรกบัญญัติว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุง รักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น” และมาตรา 290 วรรคแรกบัญญัติว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ” (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, 2550 : 150 – 156)

สรุปได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นและมีอำนาจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยัง มีความสำคัญในแง่ของการพัฒนาระบบประชาธิปไตยในท้องถิ่น และการเสริมสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม เองด้วย

จากความสำคัญและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น การที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลเกิดประโยชน์แก่ชุมชนและท้องถิ่นนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง คือ ผู้นำ ซึ่งก็คือ ผู้บริหารขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น จากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับปฏิบัติและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ปรับปรุงภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา
 - 1.1 พื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 10 แห่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม เท่านั้น
 - 1.2 ระยะเวลา ที่ศึกษาดังแต่เดือนสิงหาคม 2553 ถึงเดือนตุลาคม 2553
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 10 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 285 คน จำแนกเป็น

2.1.1 ผู้บริหารระดับสูง	จำนวน	50 คน
2.1.2 ผู้บริหารระดับกลาง	จำนวน	61 คน
2.1.3 พนักงาน (ระดับผู้ปฏิบัติ)	จำนวน	174 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา ได้จากตารางสำหรับพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่าง ตามทักษะของเกรซีและมอร์แกน (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2546 : 161) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 คน จำแนกเป็น

2.2.1	ผู้บริหารระดับสูง	จำนวน	50 คน
2.2.2	ผู้บริหารระดับกลาง	จำนวน	61 คน
2.2.4	พนักงาน (ระดับผู้ปฏิบัติ)	จำนวน	174 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น แบบภาวะผู้นำ ได้แก่

3.1.1 แบบสำรวจรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1.2 แบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพสูง

- 1) ผู้นำแบบนักพัฒนา
- 2) ผู้นำแบบนักบริหาร
- 3) ผู้นำแบบเผด็จการอย่างมีศิลปะ
- 4) ผู้นำแบบทำตามระเบียบ

3.1.3 แบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพต่ำ

- 1) ผู้นำแบบนักบุญ
- 2) ผู้นำแบบประนีประนอม
- 3) ผู้นำแบบหนีงาน
- 4) ผู้นำแบบเผด็จการ

3.2 ตัวแปรตาม แบบภาวะผู้นำ ได้แก่ ผลสำเร็จของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

3.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

3.2.4 ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

3.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

3.2.7 คຸ້ມครองคູແລ ແລະ ບຳຮຸກຮ້າຍທຳຖາຍາຮຣຣມຊາຕີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

3.2.8 ບຳຮຸກຮ້າຍສິລປະ ຈາຣິຕປະເພນີ ກູມີປີຣຸຣຸຣຸທຳອຸດິນ ແລະ ວັດຖຸນຣຣມອຸດິນ
ຂອງທຳອຸດິນ

3.2.9 ປຸກປັດຖິດຖິດຖິດອຸດິນຕາມທຳທາຣາຊາຣມອບຮມາຍ ດ້ວຍຈັດສຣຣງບປຣມາຣ
ຮືອບຸຄລາຣໃຫ້ຕາມຄວາມເໝາະສມ ແລະ ສມຄວຣ

ຄຳນິຍາມສັຖທ໌ເຣຣະ

ເພື່ອໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳທີ່ໃຊ້ໃນການວິຣັຍກາວະຜູ້ນຳຂອງຜູ້ບຣິຮາຣອຸຄ໌ຣປຣກຣອຣສ່ວນ
ທຳອຸດິນຈັງຜັດສຸທຣສຣງຄຣມ ຄຣັງນີ້ຕຣງຄັນ ຈິ່ງກຳໜົດຄວາມໝາຍຫຼືຄຳຈຳກັດຄວາມທີ່ໃຊ້ໃນການວິຣັຍ
ໄວ້ເປັນການເຣຣະດັງນີ້

ກາວະຜູ້ນຳ ໝາຍດິ່ງ ຮູບແບບ ຄຸນລັກຊະນະ ແລະ ພຸດຕິຣຣມການບຣິຮາຣງານຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີ
ປຣສະຕິຖິກາພສູງ ແລະ ທີ່ມີປຣສະຕິຖິກາພຕຳ ຕາມແນວຄິດແບບຜູ້ນຳສາມມິຕິຂອງເຣດດິນ (Reddin ອັງດິ່ງໃນ
ເສຣີມສັກດີ ວິສາລາຣຣຸດ໌, 2545 : 90 – 105) 8 ແບບ ດັງນີ້

ຜູ້ນຳທີ່ມີປຣສະຕິຖິກາພສູງ

1. ຜູ້ນຳແບບທຳຕາມຣະເບີຍບ (Bureaucrat) ຄື ຜູ້ນຳທີ່ມີລັກຊະນະເຂັ້ມງວດໃນຄຸຣະເບີຍບ
ວິຣິຣາຣງານ ທຳໃຫ້ການງານເປັນໄປຕາມລັກເຄຣນທ໌ທີ່ກຳໜົດ ແຕ່ມັກຈະໄມ່ປັດຖາວິຣິຣາຣງານທີ່
ແປລກໃໝ່

2. ຜູ້ນຳແບບນັກປັດຖາ (Developer) ຄື ຜູ້ນຳທີ່ເນັ້ນການສອນງານ ແລະ ມຸ່ງມັ່ນໃນການປັດຖາ
ຜູ້ໄດ້ບັງຄັບບັຣຸຊາດ້ວຍວິຣິຣາຣງານທີ່ແປລກໃໝ່ ໃຊ້ວິຣິຣາຣຈຸງໃຈໃນການງານດ້ວຍການຄຣະດຸ້ນທຳທາຍ
ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ບັງຄັບບັຣຸຊາງານໃນຊັ້ນໃໝ່ ໆ ອຸ່ຢູ່ເສມອ

3. ຜູ້ນຳແບບນັກບຣິຮາຣ (Executive) ຄື ຜູ້ນຳທີ່ຊອບທຳດ້ວຍເປັນແບບອຸ່ຢູ່ໃນການງານ
ທີ່ດີໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ບັງຄັບບັຣຸຊາ ຮູ້ຈັກໃຊ້ຄົນໃຫ້ເໝາະກັບງານ ເນັ້ນການມີສ່ວນຮ່ວມການງານຂອງທຸກຄົນ

4. ຜູ້ນຳແບບເຜົ່າຈັກຣອຸ່ຢູ່ມີສິລປະ (Benevolent Autocrat) ຄື ຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມມັ່ນໃຈໃນ
ຕົວເອງສູງມາກ ແຕ່ມີສິລປະໃນການສັ່ງງານໃນລັກຊະນະທີ່ເດັດຂາດ ແລະ ຜູ້ໄດ້ບັງຄັບບັຣຸຊາຍອມທຳຕາມ
ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ

ຜູ້ນຳທີ່ມີປຣສະຕິຖິກາພຕຳ

1. ຜູ້ນຳແບບຜິງງານ (Deserter) ຄື ຜູ້ນຳທີ່ມີລັກຊະນະຂາດຄວາມສນໃຈ ແລະ ໄມ່ຄຣະດີອຣຣື່ຣັນ
ທີ່ຕິດຕາມຜລງານທີ່ສັ່ງໄປ ມັກຜິງຄົນຜິງແລະ ຜິງເລີຍງານ ຈະທຳງານທຳທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ

2. ผู้นำแบบนักบุญ (Missionary) คือ ผู้นำที่เน้นความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ใต้บังคับบัญชา มากกว่าผลสำเร็จในการทำงาน

3. ผู้นำแบบเผด็จการ (Autocrat) คือ ผู้นำที่มุ่งผลสำเร็จของงานเพียงอย่างเดียว ไม่สนใจว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีปัญหาและอุปสรรคอะไรในการทำงาน โดยมักจะใช้การควบคุมและกฎระเบียบในการบังคับให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานตามสั่งการ

4. ผู้นำแบบประนีประนอม (Compromiser) คือ ผู้นำที่เน้นใช้การประนีประนอม ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในการทำงานมากกว่าการตัดสินใจที่เด็ดขาด และเปิดโอกาสให้คนทุกระดับในการองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานมากเกินไป

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม

สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม

ตำแหน่งงาน หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ณ ช่วงเวลาที่ทำการวิจัย จำแนกเป็น

ผู้บริหารระดับสูง หมายถึง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้บริหารระดับกลาง หมายถึง รองปลัดและรองนายกขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้บริหารระดับปฏิบัติ หมายถึง ระดับหัวหน้าส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล

พนักงาน หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบล ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณที่รัฐบาลอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความเหมาะสมและสมควร รวมถึงมาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่าง
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ ที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน

7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สิน อันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำทฤษฎีแนวคิดแบบผู้นำ 3 มิติ ของเรดดิน (Reddin อ้างถึงใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2545 : 90 - 105) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสงคราม และกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ดังนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน ที่ทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 แบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากทฤษฎีของ เรดดิน ได้แก่

1.2.1 ผู้นำแบบทำตามระเบียบ (Bureaucrat) คือ ผู้นำที่มีลักษณะเข้มงวดในกฎระเบียบ วิธีการทำงาน ทำให้การทำงานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่มักจะไม่พัฒนาวิธีการทำงานที่แปลกใหม่

1.2.2 ผู้นำแบบนักพัฒนา (Developer) คือ ผู้นำที่เน้นการสอนงาน และมุ่งมั่นในการพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยวิธีการทำงานที่แปลกใหม่ ใช้วิธีการจูงใจในการทำงานด้วยการกระตุ้นท้าทายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานในขั้นใหม่ๆ อยู่เสมอ

1.2.3 ผู้นำแบบนักบริหาร (Executive) คือ ผู้นำที่ชอบทำตัวเป็นแบบอย่างในการทำงานที่ดีให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา รู้จักใช้คนให้เหมาะกับงาน เน้นการมีส่วนร่วมการทำงานของคน

1.2.4 ผู้นำแบบเผด็จการอย่างมีศีลปะ (Benevolent Autocrat) คือ ผู้นำที่มีความมั่นใจในตัวเองสูงมาก แต่มีศีลปะในการสั่งงานในลักษณะที่เด็ดขาด และผู้ใต้บังคับบัญชายอมทำตาม ด้วยความเต็มใจ

1.3 แบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพต่ำ

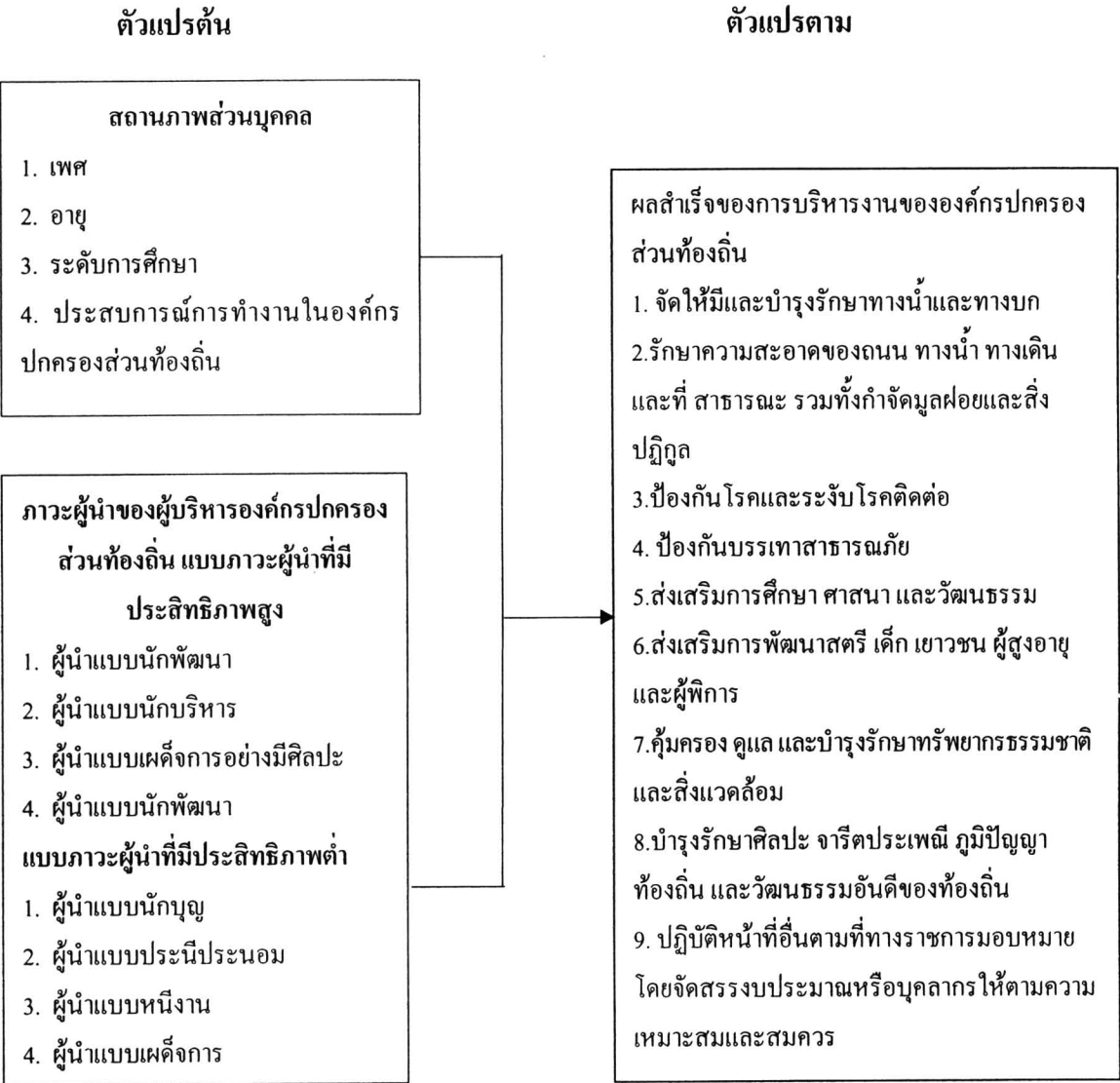
1.3.1 ผู้นำแบบหนีงาน (Deserter) คือ ผู้นำที่มีลักษณะขาดความสนใจและไม่กระตือรือร้นที่ติดตามผลงานที่ส่งไป มักหลีกเลี่ยงและหลบเลี่ยงงาน จะทำงานเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

1.3.2 ผู้นำแบบนักบุญ (Missionary) คือ ผู้นำที่เน้นความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ใต้บังคับบัญชามากกว่าผลสำเร็จในการทำงาน

1.3.3 ผู้นำแบบเผด็จการ (Autocrat) คือ ผู้นำที่มุ่งผลสำเร็จของงานเพียงอย่างเดียว ไม่สนใจว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีปัญหาและอุปสรรคอะไรในการทำงาน โดยมักจะใช้ การควบคุมและกฎระเบียบในการบังคับให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานตามสั่งการ

1.3.4 ผู้นำแบบประนีประนอม (Compromiser) คือ ผู้นำที่เน้นใช้การประนีประนอมข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในการทำงานมากกว่าการตัดสินใจที่เด็ดขาด และเปิดโอกาสให้คนทุกระดับในการองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานมากเกินไป

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งจะมีประโยชน์ดังนี้

1. เป็นข้อมูลให้หน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามเกี่ยวกับสถานภาพที่แท้จริงของภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม

2. สามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหาร

3. เป็นข้อมูลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น